

Arrest

nr. 129 103 van 10 september 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
2. X

handelend in eigen naam en in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraanse nationaliteit te zijn en die handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X en X, op 6 mei 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 18 maart 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op tussenarrest nr. 125 690 van 16 juni 2014 waarbij de debatten heropend worden en waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 augustus 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. DANEELS, die loco advocaat I. FLACHET verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché B. BEULS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE TUSSENARREST:

1. Nuttige zaken ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienen op 12 oktober 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf,

de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze aanvraag wordt op 12 augustus 2010 ontvankelijk verklaard.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding verklaart de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet op 29 juni 2012 ongegrond. Verzoekers dienen tegen deze beslissing een beroep tot schorsing van de tenuitvoerlegging en nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Bij arrest met nummer 93 920 van 19 december 2012 vernietigt de Raad de beslissing zoals bedoeld in punt 1.2.

1.4. Verzoekers dienen bij schrijven van 26 november 2012 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding machtigt verzoekers in het kader van hun aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet op 7 juni 2013 tot een tijdelijk verblijf van één jaar.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 18 maart 2013 opnieuw een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing, die op 5 april 2013 aan verzoekers ter kennis wordt gebracht, betreft de bestreden beslissing. Zij is gemotiveerd als volgt:

“Het aangehaalde medisch probleem van [C. R.] kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen. De arts-adviseur stelde in het medisch verslag dd. 12.03.2013 * (zie gesloten omslag) vast dat “Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft. Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar hij verblijft.”

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Derhalve is de aanvraag ongegrond”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand onderdeel van het eerste middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. In een eerste middel werpen verzoekers onder meer op dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

Verzoekers betogen als volgt:

“Het medisch attest gevoegd bij de bestreden beslissing stelt dat er vanuit medische kant geen verbetering meer te verwachten is voor [R.]. De arts besluit daar ook onmiddellijk uit dat er geen behandeling is en nu er geen behandeling zou zijn moet er geen onderzoek gebeuren naar de mogelijkheden van een behandeling in het land van herkomst.

De arts van DVZ geeft dus expliciet toe dat dit onderzoek niet gebeurde. Er kan immers geen onderzoek zijn naar de mogelijkheden van een behandeling als er geen behandeling is, zo luidt de redenering. De vraag is dus of men in alle redelijkheid kan stellen dat er geen behandeling is voor [R.]

Dr. Marc PAPAPOULOS stelt in zijn attest dat de zorgen van [R.] levensnoodzakelijk zijn.

[R.] gaat naar een speciale school en wordt opgevolgd door een multidisciplinair team werkzaam bij het CIRICU waarvan de drie maandelijksse rapporten bij het dossier van DVZ gevoegd werden.

Professor Jean Paul Misson, neurologisch pediater, verbonden aan het universitair ziekenhuis te Luik en het CIRICU stelt in niet mis te begrijpen bewoordingen dat de verderzetting van de behandeling van [R.] absoluut noodzakelijk is. Ze dienen te gebeuren in een gespecialiseerde omgeving. Het attest van Professor Jean Paul Misson bevat de volgende inhoud (zie stukken) : (...)

Deze twee gespecialiseerde artsen zijn zeer duidelijk. Zij stellen onomwonden dat de verzorging van [R.] levensnoodzakelijk is en dient te gebeuren door een gespecialiseerd team. Het is uiterst belangrijk dat de gespecialiseerde medische begeleiding kan verstrekt worden en dat er medische bijstand wordt verleend door specialisten om een verslechtering tegen te gaan en om [C. R.] een minimaal normaal leven te kunnen laten leiden.

Het staat als een paal boven water in huidige zaak dat zonder de nodige verzorging de ziekte van [R.] direct levensbedreigend is. De stabiliteit van de gezondheidstoestand van [R.] komt enkel voort uit de goede zorgen van het gespecialiseerd team en de school rondom hem.

De bestreden beslissing stelt daarentegen dat er geen behandeling is.

[R.] geniet zonder enige twijfel en voor ieder redelijk mens een voor hem levensnoodzakelijke behandeling, met name gespecialiseerde zorgen die bij stopzetting zouden lijden tot een reëel risico voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico voor een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er de adequate behandeling niet kan verder gezet worden in zijn land van herkomst.

De beschrijving in artikel 9 Ter Vw. gaat er juist over dat dient onderzocht te worden in welke situatie de zoon van verzoekers zou terecht komen indien hij geen behandeling meer zou krijgen. Het is voor iedereen duidelijk dat dient onderzocht te worden of de noodzakelijke behandeling kan gegeven worden in Iran. De DVZ blijft opnieuw in gebreke dat te doen.

De bestreden beslissing schendt het redelijkheidsbeginsel en begaat een manifeste appreciatiefout door te stellen dat er geen behandeling is. Waar de bestreden beslissing zich in alle redelijkheid en conform artikel 9 Ter juist over dient uit te spreken is hoe de medische situatie van [R.] zal evolueren indien er geen adequate verzorging voor handen is in zijn land van herkomst. Elk redelijk mens zou de medische situatie en dus ook de behandeling van [R.] vanuit dat oogpunt bekijken. De DVZ laat dat na in de bestreden beslissing.

Het behoort tot de bevoegdheid van de RW om na te gaan of de bestreden beslissing niet kennelijk onredelijk is.

Gezien het geheel van de feiten en details in deze zaak zoals die blijken uit de uitgebreide medische verslagen is het duidelijk dat [R.] een adequate behandeling geniet in de zin van artikel 9 Ter en dat dus dient onderzocht te worden of deze behandeling ook bestaat in zijn land van herkomst.

De RVV kan de bestreden beslissing onderwerpen aan een marginale toetsing wat betreft de minimale normen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het vereiste van een minimale redelijkheid in de toepassing van artikel 9 Ter van de Vreemdelingenwet. In casu kunnen we niet anders dan vaststellen dat ieder redelijk persoon ternauwernood kan geloven dat de bestreden beslissing genomen werd.

De bestreden beslissing houdt dus een schending in van het redelijkheidsbeginsel en dient om die reden vernietigd te worden”.

2.2. Waar verzoekers aanvoeren dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout gaat de Raad ervan uit dat ze de schending beogen op te werpen van de materiële motiveringsplicht, aangezien hiermee de correcte beoordeling van de feitelijke gegevens in vraag wordt gesteld. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.3. De bestreden beslissing steunt op artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, “zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen”.

Deze bepaling luidt als volgt:

“§ 1 De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aan toont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

(...)”.

2.4. Gelet op de redactie van artikel 9ter, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet is deze bepaling van toepassing op drie gevallen, namelijk wanneer er sprake is van een ziekte of aandoening die:

- ofwel een reëel risico inhoudt voor het leven
- ofwel een reëel risico inhoudt voor de fysieke integriteit
- ofwel een reëel risico inhoudt op onmenselijke of vernederende behandeling

doordat er geen adequate behandeling beschikbaar is in het land van herkomst of het land van verblijf.

De duidelijke bewoordingen van deze bepaling, waarin de verschillende mogelijkheden naast elkaar zijn geplaatst, vergen geen nadere interpretatie en laten geenszins toe te besluiten dat de derde mogelijkheid, zijnde een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling door een gebrek aan adequate behandeling in het land van herkomst, afhankelijk is van de eerste en tweede mogelijkheid, met name een reëel risico voor het leven of de fysieke integriteit van de betrokkene (cf. RvS 19 juni 2013, nr. 223.961).

2.5. In casu steunt de bestreden beslissing op het medisch advies van de arts-adviseur van 12 maart 2013. Er wordt naar verwezen en er wordt vastgesteld dat het door de verzoekende partijen aangehaalde medisch probleem van R. C. *“niet [kan] worden weerhouden”*. Vervolgens stelt de bestreden beslissing:

“Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).”

2.6. Het betrokken advies van de arts-adviseur bevindt zich in het administratief dossier. Hieruit blijkt dat deze na consultatie van de medische attesten aangaande R. C. tot het volgende besluit kwam:

“Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 12.10.2009.

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen:

• Verwijzend naar het medisch attest (verslag multidisciplinair onderzoek) d.d. 14.07.2009 van de hand van Dr. E. Defontaine waaruit blijkt dat betrokkene lijdt aan een ernstige graad van hersenverlamming met spastische quadriparese en belangrijke stoornissen in de bucco-faciale motoriek. Er bestaat een ernstig probleem aangaande voeding zodat een gastrostomie wordt overwogen. Omwille van epilepsie wordt Depakine gegeven.

- Verwijzend naar het medisch attest d.d. 03.09.2009 van de hand van Dr. Papadopoulos waaruit blijkt dat betrokkene nood heeft aan een multidisciplinaire aanpak.
- Verwijzend naar een attest d.d. 06.10.2009 zijnde een niet gevalideerde vertaling.
- Verwijzend naar het medisch attest d.d. 19.10.2009 van de hand van Dr. M. Papadopoulos waaruit blijkt dat betrokkene lijdt aan hersenverlamming met spastische quadriparesis en axiale hypotonie, type 4 op de schaal van Tardieu. Dit letsel is ontstaan door anoxie tijdens de geboorte. Een normaal leven leiden is onmogelijk alsook schoollopen.
- Verwijzend naar de medische attesten {verslagen van multidisciplinaire onderzoeken } d.d. 07.05.2010 en d.d. 26.01.2012 van de hand van Prof. Jean-Paul Misson en Dr. V. Domken waaruit blijkt dat betrokkene voornamelijk voeding nuttigt via een gastrostomie en dat op medisch vlak de toestand van stabiel is.

Dit medisch dossier laat niet toe het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens dat een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte. (EHRM 27 mei 2008, Grote Kamer, nr. 26565/05, N v. United Kingdom; EHRM 2 mei 1997, nr. 30240/96, D. v. United Kingdom.) Uit het medisch dossier blijkt dat betrokkene sterk geïnvalideerd is door een zuurstoftekort bij de geboorte, de toestand is echter vanuit medisch standpunt stabiel. Dat wil ook zeggen dat er vanuit medische kant geen verbetering meer te verwachten is en ook geen behandeling. Ongeacht het land van verblijf leeft dit kind bij gratie van zijn ouders en is afhankelijk van hun mantelzorg. Door het aanleggen van een gastrostomie werd evenwel één van de voornaamste problemen zijnde het nuttigen van voedsel aanzienlijk vergemakkelijkt.

Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar hij verblijft.

Ik stel bijgevolg vast dat er geen sprake is van een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel."

2.7. Het betoog van verzoekers is gericht tegen de volgende vaststelling in het advies van de arts-adviseur: "Uit het medisch dossier blijkt dat betrokkene sterk geïnvalideerd is door een zuurstoftekort bij de geboorte, de toestand is echter vanuit medisch standpunt stabiel. Dat wil ook zeggen dat er vanuit medische kant geen verbetering meer te verwachten is en ook geen behandeling. Ongeacht het land van verblijf leeft dit kind bij gratie van zijn ouders en is afhankelijk van hun mantelzorg."

2.8. Het staat niet ter discussie dat er geen onderzoek gebeurd is naar de behandelingsmogelijkheden in het land van herkomst voor wat betreft de aandoening van R. C. Verzoekers kunnen gelet op het in punt 2.7. geciteerde uittreksel van het advies van de arts-adviseur gevolgd worden wanneer zij in hun verzoekschrift redeneren, "Er kan immers geen onderzoek zijn naar de mogelijkheden van een behandeling als er geen behandeling is, zo luidt de redenering."

2.9. De kernvraag die verzoekers opwerpen in hun verzoekschrift is of er wel kan gesteld worden dat er vanuit medisch perspectief geen behandeling is voor R. C. Met andere woorden, of het zo is dat R. C. enkel "leeft [...]bij gratie van zijn ouders en afhankelijk [is] van hun mantelzorg." Verzoekers zijn overtuigd dat er wel degelijk sprake is van een behandeling en verwijzen hiervoor naar een medisch attest betreffende R. C., opgesteld door prof. J.-P. M. op 31 juli 2012, dit ter attentie van dr. M. P. Ze voegen dit bij hun verzoekschrift en blijktens het administratief dossier was het ook gevoegd als stuk 2 bij het op 17 augustus 2012 ingediende schorsings- en annulatieberoep dat aanleiding gaf tot het in punt 1.3. vermelde arrest van de Raad. Derhalve stond dit stuk ter beschikking van de verwerende partij alvorens zij de bestreden beslissing trof. In dit medisch attest wordt gesteld wat de aandoening is van R.C., waarna een detaillering komt van de actuele behandeling van R. C.: "Dans le cadre de cette pathologie, il doit bénéficier d'un environnement adapté et fréquenter une école spécialisée, En l'occurrence, il fréquente l'école d'enseignement spécialisé de type 4 à Saive où il reçoit régulièrement kinésithérapie, suivi orthopédique* suivi ergothérapeutique et logopédie. En outre, Reza doit bénéficier d'une installation avec un siège, moulé adapté fait sur mesure. Il bénéficie également d'une alimentation qui se fait par sonde de gastrostomie. Ceci nécessite un environnement et le recours à une alimentation adaptée de manière permanente. En outre, il est traité par Baclofène administré via une pompe qui nécessite un remplissage régulier, tous les mois environ, sinon l'efficacité sera perdue, il est

certain que ces traitements doivent être appliqués de manière régulière en milieu spécialisé au risque de voir se dégrader de manière dramatique la situation de [R.]” Hierna wordt geconcludeerd, “La poursuite de ces traitements est indispensable. L’interruption ou la modification de ceux ci fera courir un risque vital à [R.]”

2.10. Verzoekers kunnen gelet op het gestelde in punt 2.9. gevolgd worden wanneer ze stellen dat er wel degelijk sprake is van een behandeling en dat zonder de nodige verzorging de aandoening van R. C. levensbedreigend is. Prof. J.-P. M. acht de actuele behandeling van R. C. immers noodzakelijk en beschouwt de onderbreking of wijziging van de behandeling als levensbedreigend. Verzoekers kunnen gelet op het gestelde in artikel 9 ter, §1 van de Vreemdelingenwet worden gevolgd waar zij in hun verzoekschrift betogen, *“Het is voor iedereen duidelijk dat dient onderzocht te worden of de noodzakelijke behandeling kan gegeven worden in Iran. De DVZ blijft opnieuw in gebreke dat te doen. De bestreden beslissing (...) begaat een manifeste appreciatiefout door te stellen dat er geen behandeling is.”*

2.11. De bestreden beslissing getuigt van een manifeste appreciatiefout door te stellen dat er *“[...] vanuit medische kant [...] ook geen behandeling [meer te verwachten is]. Ongeacht het land van verblijf leeft dit kind bij gratie van zijn ouders en is afhankelijk van hun mantelzorg”*. Dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout kan ook niet anders, aangezien de verwerende partij niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, gelet op het feit dat het medisch advies van de arts-adviseur het in punt 2.9. vermelde medisch attest van prof. J.-P. M. van 31 juli 2012 zelfs niet vermeldt.

De materiële motiveringsplicht werd geschonden.

2.12. Verwerende partij verdedigt zich niet ten gronde. Zij beperkt zich in haar nota en ook ter terechtzitting tot de stelling dat verzoekers geen belang hebben bij het beroep omwille van een lopende procedure tot verlenging van de A-kaart op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. In het in de aanhef vermelde tussenarrest van de Raad nr. 125 690 van 16 juni 2014 oordeelde de Raad op gemotiveerd wijze dat er wel degelijk sprake is van een belang voor verzoekers bij de vernietiging van de bestreden beslissing waaruit de verwerping van de in de nota opgeworpen exceptie van ontontvankelijkheid van het beroep wegens een gebrek aan belang voortvloeit.

2.13. De vaststelling dat de materiële motiveringsplicht geschonden werd, leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is derhalve geen noodzaak tot bespreking van het andere onderdeel van het eerste middel of van het tweede en derde middel, aangezien een eventuele gegrondheid ervan geen aanleiding kan geven tot een ruimere nietigverklaring van de bestreden beslissing.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft in haar eerste middel een gegrond onderdeel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 18 maart 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA